

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4ObdoK/5/2025
Identifikačné číslo spisu: 7117224929
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Ivica Čelková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:7117224929.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Ivicy Čelkovej, v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu: Rapid life životná poisťovňa, a.s. v konkurze, so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, o návrhu správkyne konkurznej podstaty Ing. Jany Kollárovej, so sídlom kancelárie Masarykova 21, 040 01 Košice, zn. správcu: S1177, zastúpenej advokátkou JUDr. PhDr. Ing. Izabelou Bošnovičovou, so sídlom Gemerská 2068/3, 040 11 Košice, IČO: 57 132 968, na opakované uloženie pokuty za neposkytnutie súčinnosti v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 31K/28/2017, o dovolaní Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, sa sídlom Ulica 1. mája 32, 010 01 Žilina, IČO: 45 739 757, zastúpeného inLEGAL s.r.o., so sídlom Kamenárska 17A, 821 04 Bratislava, IČO: 52 645 991, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 4CoKR/43/2021-5423 zo dňa 17.02.2022, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 31K/28/2017-5332 zo dňa 08.10.2021 uložil Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline pokutu vo výške 2.000,- eur, s povinnosťou zaplatiť ju do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že uznesením č. k. 31K/28/2017-1507 zo dňa 23.10.2018 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu Rapid life životná poisťovňa, a.s. Uznesením zo dňa 21.05.2019 ustanovil za správkyňu konkurznej podstaty Ing. Janu Kollárovú, zn. správcu: S1177 (ďalej len „správkyňa“). Správkyňa podaním doručeným konkurznému súdu dňa 04.05.2021 navrhla udeliť Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline (ďalej len „ÚSI ŽU“) pokutu v zmysle § 75 ods. 12 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), a to za opakované nesplnenie povinnosti podľa § 75 ZKR, na ktorú vyzvala ÚSI ŽU ešte 30.04.2020. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jednalo o opakované udelenie pokuty správkyňa navrhla, aby táto bola udelená v maximálnej výške 3.300,- eur. ÚSI ŽU sa k návrhu na uloženie pokuty, ktorý mu bol doručený dňa 04.05.2021, nevyjadril.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 75 ods. 4, 5 a 12 zákona ZKR a po oboznámení sa s návrhom správkyne a obsahom spisu poukázal na to, že ÚSI ŽU doposiaľ neposkytol správkyňi konkurznej podstaty súčinnosť v ňou požadovanom rozsahu, a to ani napriek skutočnosti, že zo strany súdu prvej inštancie mu bola za takéto neposkytnutie súčinnosti už udelená pokuta. Súd prvej inštancie mal preukázané, že správkyňa požadovala poskytnutie súčinnosti výzvou zo dňa 30.04.2020, doručenou ÚSI ŽU dňa 04.05.2020, najneskôr do 20.05.2020, a to v rozsahu vyhotovenia image všetkých PC úpadcu a zároveň žiadala o zaslanie kompletného zoznamu vecí úpadcu, ktoré sa uňho nachádzajú. Z komunikácie medzi správkyňou a vyšetrovatelkou NAKA B. A. súd zistil, že správkyňa požiadala vyšetrovatelku o poskytnutie súčinnosti v podobe odovzdania image všetkých PC úpadcu. Predmetnú žiadosť vyšetrovatelka adresovala ÚSI ŽU, ktorý odpovedal podaním zo dňa 21.04.2020 tak, že uvedenej požiadavke nie je možné vyhovieť z dôvodu vysokej prácnosti vytvorenia kópie image všetkých zaistených PC (t. j. vyčlenenie dodatočných personálnych kapacít, času a finančných prostriedkov), ktoré by mohlo ohroziť splnenie termínu dodania znaleckého posudku predpokladaného na september 2020 v rámci trestného konania. Taktiež uviedol, že v súvislosti s opatreniami proti šíreniu COVID-19 došlo k viacerým obmedzeniam podmienok výkonu znaleckej činnosti, čo neposkytovalo priestor na uspokojovanie požiadaviek nad rámec znaleckých úkonov. Zároveň podotkol, že kópie image PC poskytujú detailný prehľad o zariadení a dátach v ňom uložených, a to vrátane dát, ktoré sú predmetnom mlčanlivosti v súvislosti s vyšetrovaním trestného činu.

3. Súd prvej inštancie poukázal na to, že uznesením č. k. 31K/28/2017-4675 zo dňa 28.10.2020 už raz uložil ÚSI ŽU pokutu vo výške 1.000,- eur za neposkytnutie súčinnosti správkyňi v predmetnom konkurznom konaní. Povinnosťou ÚSI ŽU bolo poskytnúť správkyňi súčinnosť bezodkladne a bezodplatne, pričom správkyňa bez poskytnutia uvedenej súčinnosti v predmetnom konkurznom konaní nemohla, resp. nemôže ďalej konať s odbornou starostlivosťou a zároveň dochádza k predĺžovaniu konkurzného konania. Z uvedených dôvodov mal súd prvej inštancie za preukázané, že tretia osoba opakovane neposkytla súčinnosť správkyňi, teda si nespĺnila povinnosť jej vyplývajúcu z § 75 ZKR. Pri úvahe o výške pokuty súd prvej inštancie zohľadňoval predovšetkým závažnosť porušenia povinnosti, skutočnosť či došlo k vzniku škody, prípadne či a v akom rozsahu škoda hrozí na konkurznej podstate z dôvodu neposkytnutia súčinnosti, dôvody, pre ktoré nebola súčinnosť poskytnutá, či bola poskytnutá aspoň čiastočne a či išlo o opakované neposkytnutie súčinnosti. Súd prvej inštancie konštatoval, že súčinnosť nebola doposiaľ, resp. do rozhodnutia o uložení pokuty poskytnutá vôbec, že ÚSI ŽU opakovane porušil povinnosť poskytnúť súčinnosť v zmysle § 75 ZKR a naďalej v dôsledku neposkytnutia tejto súčinnosti dochádza k prietahom v konkurznom konaní, nakoľko bez jej poskytnutia správkyňa nemôže vykonávať ďalšie úkony smerujúce k zvolaniu prvej schôdze veriteľov, teda úkony smerujúce k zvoleniu veriteľského výboru a následne k pristúpeniu k speňažovaniu majetku úpadcu. Skutočnosť, že správkyňa nemôže speňažovať majetok spísaný do súpisu majetku podstát môže mať za následok jeho prípadné znehodnotenie, v dôsledku čoho môžu byť následne ukrátení veritelia úpadcu. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že je namieste uloženie pokuty vo výške 2.000,- eur.

4. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 4CoKR/43/2021-5423 zo dňa 17.02.2022, na základe odvolania ÚSI ŽU, dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne právne potvrdil podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

5. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Dodal, že spornou v konaní bola skutočnosť, či ÚSI ŽU bol oprávnený odmietnuť na základe výzvy správkyne konkurznej podstaty úpadcu vyhotoviť image PC úpadcu, pričom touto počítačovou technikou fakticky disponoval na základe toho, že bola zaistená orgánmi činnými v trestnom konaní a poskytnutá ÚSI ŽU na vypracovanie znaleckého posudku pre účely prebiehajúceho trestného konania. ÚSI ŽU odopretie súčinnosti správkyňi založil s poukazom na povinnosť zachovávať mlčanlivosť podľa § 13 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

6. Odvolací súd s poukazom na § 13 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a

prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 75 ods. 4, 5, 12 ZKR a § 91 Trestného poriadku uviedol, že sa nestotožnil s tvrdeniami ÚSI ŽU, že poskytnutiu image PC úpadcu bráni zákonná povinnosť mlčanlivosti, resp. by došlo k zmareniu trestného konania a to s poukazom na to, že správkyňa sa so svojou požiadavkou na vyhotovenie image PC úpadcu obrátila prvotne na príslušný orgán činný v trestnom konaní, ktorý túto žiadosť postúpil na vybavenie práve ÚSI ŽU, ktorý fakticky disponuje s počítačovou technikou úpadcu, čo v konaní nebolo sporné. Už uvedené konanie príslušného vyšetrovateľa, teda zaslanie požiadavky správkyne na vybavenie ÚSI ŽU v sebe implicitne obsahovalo súhlas s poskytnutím týchto informácií pre správkyňu konkurznej podstaty, a teda obsahovala zbavenie povinnosti mlčanlivosti ÚSI ŽU zo strany zadávateľa znaleckého posudku, tak ako to je uvedené v § 13 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. Z uvedeného dôvodu považoval odvolací súd námietku ÚSI ŽU, že nebol zbavený povinnosti mlčanlivosti zadávateľom a správkyňa sa mala v rámci poskytnutia súčinnosti obrátiť na orgán činný v trestnom konaní ako zadávateľa, za nesprávnu a nedôvodnú. O to viac, keď z obsahu spisu vyplynulo, že ÚSI ŽU pôvodne poskytol správkyňi na základe zaslanej žiadosti dňa 09.03.2020 požadovaný image klientskeho PC úpadcu (teda zabezpečil prístup k údajom, ktoré sú predmetom znaleckého skúmania) a len z dôvodu technickej nekompatibility nebolo možné zabezpečiť prístup k databáze úpadcu, a preto následne správkyňa požadovala práve image PC úpadcu ako ďalší zo spôsobov ako sprístupniť údaje potrebné na preverenie jednotlivých poisťných zmlúv a popieranie prihlásených pohľadávok. Odvolací súd ďalej uviedol, že podľa § 75 ods. 12 ZKR, súčinnosť musí byť správcovi poskytnutá bezodkladne a bezodplatne. Bezodkladnosť znamená, že súčinnosť musí byť zo strany tretej osoby poskytnutá v objektívne najkratšej možnej lehote. Bezodplatnosť znamená, že za poskytnutie súčinnosti nemôže byť zo strany tretej osoby účtovaná žiadna odplata. Z uvedeného dôvodu aj ďalšie námietky ÚSI ŽU o personálnej a finančnej náročnosti požadovanej súčinnosti považoval odvolací súd za právne bezvýznamné a najmä v rozpore s ďalšími tvrdeniami, keď ÚSI ŽU súdu prvej inštancie uviedol, že predmetné image PC sú podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku a budú jeho súčasťou, teda ich bude nevyhnutné aj tak vyhotoviť práve pre účely zadaného znaleckého úkonu. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku ÚSI ŽU, že požadovanú súčinnosť má zabezpečiť orgán činný v trestnom konaní, ktorý zadal ÚSI ŽU vypracovanie znaleckého posudku, a to z dôvodu, že podľa § 75 ZKR je irelevantné na základe akej právnej skutočnosti má tretí subjekt (ÚSI ŽU) požadované záznamy alebo dokumenty vo svojej dispozičnej sfére, rozhodným je totiž faktická dispozícia s takýmito údajmi, bez ohľadu, že boli povinnému subjektu poskytnuté za účelom splnenia zmluvnej povinnosti. Odvolací súd skonštatoval, že pokiaľ ÚSI ŽU namietal, že správkyňa má k dispozícii potrebné údaje v listinnej podobe, keďže tieto boli odovzdané na archiváciu, nie je zrejme na základe čoho dospel ÚSI ŽU k záveru, ktoré informácie sú potrebné správkyňi k riadnemu výkonu jeho funkcie, pričom je legitímna požiadavka správkyne, aby správnosť (hodnovernosť) a úplnosť údajov prípadne zachytených v listinnej podobe týkajúcich sa úpadcu a jeho klientov, ktorí si prihlasujú svoje pohľadávky (uplatňujú v konkurznom konaní) bola porovnaná práve s elektronickou evidenciou úpadcu, ktorou disponuje práve ÚSI ŽU. Na odvolacom súde neobstála ani argumentácia ÚSI ŽU o absencii príkazu podľa § 91 Trestného poriadku, keďže uvedené ustanovenie Trestného poriadku sa použije v prípade potreby dokazovania v trestnom konaní ako aj znemožnenia prístupu k týmto údajom, teda pre účely trestného konania, čo nie je posudzovaný prípad. O uvedenom pritom svedčí aj znenie § 91 ods. 5 Trestného poriadku, podľa ktorého sa zaistené údaje majú vydať buď predsedovi senátu, alebo prokurátorovi, ale môžu byť vydané aj znalcomi pre potreby znaleckého posudku alebo orgánu činnému v trestnom konaní. Nakoľko na základe uvedeného ÚSI ŽU súčinnosť podľa § 75 ZKR správkyňi na základe písomnej žiadosti napriek už raz uloženej pokute podľa § 75 ods. 12 ZKR neposkytol a obmedzil sa iba na právne irelevantné tvrdenia, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že ÚSI ŽU opätovne neposkytol náležitú súčinnosť, na základe čoho považoval uloženú pokutu vo výške 2.000,- eur za dôvodnú, čo do právneho základu, ako aj výšky.

7. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal ÚSI ŽU v zákonom stanovenej lehote dovolanie (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“), vyvodzujúc jeho prípustnosť z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Právne otázky, od ktorých vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktoré v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte neboli vyriešené vymedzil dovolateľ nasledovne:

A/ Porušuje znalec pribratý do trestného konania OČTK podľa § 143 ods. 1 Trestného poriadku povinnosť podľa ustanovení § 75 ods. 4 a ods. 5 ZKR, ak bez písomného súhlasu prokurátora alebo

zadávateľa posudku neposkytne správcovi konkurznej podstaty súčinnosť vo vzťahu k veciam, ktoré boli znalcovi odovzdané zadávateľom posudku?

B/ Ak znalec pribratý do trestného konania podľa § 143 os. 1 Trestného poriadku poskytne správcovi konkurznej podstaty súčinnosť podľa ustanovení § 75 os. 4 a ods. 5 ZKR a vydá mu veci odovzdané zadávateľom posudku bez písomného súhlasu prokurátora alebo zadávateľa posudku, porušuje tým povinnosť mlčanlivosti podľa § 13 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov?

C/ Je podľa § 75 ods. 12 ZKR prípustné opakované ukladanie pokút za to isté porušenie povinnosti podľa § 75 ods. 4 a ods. 5 ZKR?

8. Dovolateľ poukázal taktiež na to, že podľa jeho názoru nie je daný žiadny z dôvodov neprípustnosti dovolania, t. j. nejde o niektorý z prípadov podľa § 421 ods. 2 CSP a zásada *ratione valoris* podľa § 422 ods. 1 písm. a) CSP nie je na prejednávajúcu vec aplikovateľná z dôvodu, že nejde o sporovú agendu tak, ako to vyplýva z *ratia legis* ustanovení § 422 CSP; predmetom konania nie je peňažné plnenie/peňažný nárok, ktorý je medzi stranami sporný, ale sankcia/pokuta; súd v predmetnom konaní autoritatívne rozhodoval o uložení pokuty za porušenie povinnosti vyplývajúcej z osobitného právneho predpisu (§75 ods. 12 ZKR). Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby napadnutý výrok uznesenia odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania vo výške 100 %.

9. K dovolaniu ÚSI ŽU sa vyjadrila správkyňa konkurznej podstaty. Poukázala na § 198 ZKR, na základe ktorého skonštatovala, že predmetné dovolanie je bezpochyby neprípustné, nakoľko bolo podané proti uzneseniu vydanému vo veci týkajúcej sa, resp. súvisiacej s konkurzným konaním, v ktorých je možnosť podania dovolania *ex lege* vylúčená. Argumentovala tiež tým, že konanie pred dovolacím súdom podlieha majetkovému cenzu, ktorý nebol v danom prípade naplnený, keďže hodnota veci nepresahuje zákonom stanovenú hranicu pre prieskum v dovolacom konaní. Na základe uvedeného navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol ako *ex lege* neprípustné a zaviazal dovolateľa uhradiť navrhovateľke trov dovolacieho konania v plnej výške.

10. K vyjadreniu správkyne konkurznej podstaty sa vyjadril dovolateľ, ktorý argumentoval tým, že uloženie poriadkovej pokuty nie je imanentnou súčasťou konkurzného procesu, teda nejde o štandardné konkurzné rozhodnutie, ale v predmetnom prípade sa dostáva do kolízie aj s inými právnymi odvetviami (napr. Trestný poriadok). To znamená, že § 198 ZKR sa vzťahuje na vnútorné procesy konkurzu, nie na externé sankcie voči tretím osobám. Taktiež uviedol tvrdenia smerujúce k vyvráteniu argumentácie navrhovateľky o bagatelnosti sporu z dôvodu absencie peňažného plnenia ako primárneho predmetu, pričom predmetom konania je zákonnosť sankcie a kolízia noriem a hrozí reťazenie pokút.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas ÚSI ŽU, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený advokátom (resp. advokátskou kanceláriou) v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok je potrebné odmietnuť. V nasledujúcich bodoch dovolací súd uvádza stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP).

12. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí výlučne do právomoci dovolacieho súdu (viď. sp. zn. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v jednotlivých ustanoveniach CSP (obdobne aj sp. zn. I. ÚS 438/2017). Pri vyslovení záveru o (ne)prípustnosti dovolania dovolací súd preto nie je viazaný tým, čo uviedol dovolateľ, prípadne

druhá strana.

13. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

14. Dovolanie je možné považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie, dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nemôže byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012). Úspech každého dovolania je vždy podmienený (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je aj opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru platná právna úprava mu nedovoľuje pristúpiť k vecnému posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Ak preto dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal správnosťou napadnutého rozhodnutia. Na posúdenie otázky prípustnosti dovolania je pritom zásadne príslušný dovolací súd (IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 163/08).

15. Podľa § 75 ods. 12 ZKR súčinnosť podľa tohto zákona sú tretie osoby povinné poskytnúť správcovi bezodkladne a bezodplatne; to neplatí, ak ide o súčinnosť podľa odseku 1 druhej vety. Ak tretia osoba súčinnosť podľa tohto zákona neposkytne, súd jej môže uznesením uložiť na návrh správcu pokutu do 3.300,- eur. Uznesenie o uložení pokuty súd doručí správcovi a tomu, komu bola pokuta uložená; uznesenie sa nezverejňuje v insolvenčnom registri. Proti uzneseniu o uložení pokuty je oprávnený podať odvolanie do 30 dní od doručenia ten, komu bola pokuta uložená. Výnos pokuty je príjmom všeobecnej podstaty; nárok na zaplatenie pokuty uplatní správca. Právoplatné uznesenie o uložení pokuty je exekučným titulom. Ak ide o pokutu uloženú mimo konkurzu, výnos pokuty je príjmom štátneho rozpočtu.

16. Z uvedeného ustanovenia je v súlade s jeho odborným výkladom zrejmé, že v prípade, ak tretia osoba neposkytne správcovi požadovanú súčinnosť, súd jej môže uložiť pokutu až do sumy 3.300,- eur. Výška pokuty závisí od úvahy súdu, úvaha však musí byť vždy zdôvodnená, pričom musí vychádzať zo závažnosti porušenia povinnosti, najmä nakoľko je významné pre daný konkurzný prípad, aby súčinnosť bola poskytnutá, či a v akom rozsahu vznikla škoda, prípadne či a v akom rozsahu škoda hrozí na konkurznej podstate z dôvodu neposkytnutia súčinnosti, ďalej ako významný je daný konkurzný prípad, aké sú dôvody, prečo súčinnosť nebola poskytnutá, či bola poskytnutá aspoň čiastočne, či ide o opakované neposkytnutie súčinnosti a pod. Pokutu súd môže, ale nemusí uložiť, preto môže od uloženia pokuty aj upustiť. Podstatné však je, že o uložení pokuty súd rozhoduje uznesením v rámci konkurzného konania v záujme zabezpečenia dosiahnutia jeho účelu.

17. Podľa § 196 ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddlžení (ďalej len „konanie podľa tohto zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

18. Podľa § 198 ods. 1 ZKR súd v konaní podľa tohto zákona rozhoduje uznesením. Proti uzneseniu vydanom v konkurznom konaní, v reštrukturalizačnom konaní alebo v konaní o oddlžení je odvolanie prípustné, len ak to ustanovuje tento zákon; ustanovenie § 197a pre podanie odvolania platí rovnako. Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné.

19. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zákon o konkurze a reštrukturalizácii je základným

právnym predpisom upravujúcim postup (vrátane procesného postupu súdov) pri riešení úpadku dlžníka. Osobitne je upravený aj režim opravných prostriedkov z hľadiska ich prípustnosti. V konkurznom konaní, v konaní o reštrukturalizácii a v konaní o oddlžení majú prednosť procesné normy ZKR. Ak osobitný zákon (lex specialis) obsahuje výslovnú právnu úpravu, z aplikácie je potom vylúčená právna úprava subsidiárna (lex generalis). Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvej inštancie o opakovanom uložení pokuty za neposkytnutie súčinnosti, je bez pochyb uznesením vydaným podľa ZKR, vo veci súvisiacej s konkurzným konaním, smerujúcej k zabezpečeniu jeho riadneho priebehu a dosiahnutiu jeho účelu, keď s ohľadom na uvedené konajúce súdy primárne aplikovali právnu úpravu obsiahnutú v ZKR a základom pre vydanie predmetného uznesenia bolo ustanovenie § 75 ods. 4, 5 a 12 ZKR. Nakoľko ZKR, ako osobitný právny predpis, vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nemôže sa účastník konkurzného konania domáhať prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie ÚSI ŽU podľa § 447 písm. c) CSP odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (k uvedenému napr. uznesenie najvyššieho súdu 1Obdo/63/2018).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.